

Leo Trotskij: Ett brev till kamrat McKay*

(13 mars 1923)

Kära kamrat McKay!

1. Vilka praktiska åtgärder behöver vidtas för att hindra Frankrike från att använda trupper av svarta på den europeiska kontinenten? - det är din första fråga.

Svarta måste själva göra motstånd mot att användas på detta sätt. Deras ögon måste öppnas så att de inser att de genom att hjälpa den franska imperialismen att kuva Europa hjälper till att underkuva sig själva, eftersom de stöder den franska imperialismens makt i afrikanska och andra kolonier.

Europas, och i synnerhet Frankrikes och Tysklands, arbetarklass måste förstå att arbetet att upplysa de färgade folken ligger i deras eget mest avgörande intresse. Tiden för allmänna resolutioner om de koloniala folkens rätt till självbestämmande, om alla människors jämlikhet oavsett hudfärg, är förbi. Det är dags för direkt och praktisk handling. Tio svarta som samlas kring revolutionens fana och enas för att bilda en grupp för praktiskt arbete bland svarta, är värd hundra gånger mer än dussintals resolutioner som slår fast principer, och som Andra internationalen varit så generös med att anta. Ett kommunistiskt parti som i denna fråga begränsar sig till enbart platonska resolutioner, utan att uppbjuda all sin energi för att på kortast möjliga tid vinna största möjliga antal upplysta svarta för sina teorier är inte värt namnet kommunistparti.

2. Det finns inget som helst tvivel om att användningen av färgade trupper under det imperialistiska kriget, och för närvarande för att ockupera tyskt territorium, är ett väl genomtänkt och noggrant genomfört försök från den europeiska, och speciellt franska och tyska, kapitalismens sida att bygga upp väpnade styrkor utanför Europa, så att kapitalismen kan ha mobiliserade, beväpnade och disciplinerade afrikanska eller asiatiska trupper till sitt förfogande mot Europas revolutionära massor. På detta sätt hänger frågan om koloniala reserver till de imperialistiska arméerna nära samman med frågan om den europeiska revolutionen, det vill säga med den europeiska arbetarklassens öde.

3. Det finns inget som helst tvivel om att utnyttjandet av ekonomiskt och kulturellt underutvecklade koloniala massor under imperialismens konflikter i världen, och än mer under klasskonflikterna i Europa, är ett utifrån borgarklassens egen synvinkel synnerligen riskabelt experiment. Färgade, och i själva verket infödda i alla kolonier, är konservativa och intellektuellt rigida bara i den mån de fortsätter att leva under sina invanda ekonomiska förhållanden. Men när kapitalet, eller ännu hellre militarismen, på ett mekaniskt sätt sliter dem från sin vanliga omgivning och tvingar dem att sätta sina liv på spel för nya och komplicerade frågor och konflikter (konflikter mellan borgarklassen i olika länder, eller konflikter mellan klasser i ett och samma land) så överger de tvärt sin själsliga konservatism, och revolutionära teorier kan snabbt tränga in i deras medvetande vars balans har rubbats.

4. Det är därför av yttersta vikt att idag, omedelbart, skaffa ett antal upplysta, unga, självuppoffrande svarta, oavsett hur få, som är fyllda av entusiasm för att höja de färgade massornas materiella och moraliska nivå, och på samma gång är intellektuellt förmögna att inse att de färgade massornas intressen och öde är desamma som hela världens intressen och öde, och först och främst den europeiska arbetarklassens öde.

I den nuvarande situationen är skolningen av färgade propagandister en utomordentligt brådskande och viktig revolutionär uppgift.

* Poeten McKay företrädde de svarta revolutionärerna vid Kommunistiska internationalens fjärde världskongress. Han bad Trotskij svara på några frågor angående de svartas kamp för frigörelse. Trotskij svarade i detta brev – red.

5. I Nordamerika kompliceras frågan ännu mer av den avskyvärda trögtänktighet och förmätenhet som finns inom själva arbetarklassens övre skikt, som vägrar erkänna de svarta som arbetskamrater och kämpande kamrater. Gompers' politik grundar sig på att utnyttja sådana föraktliga fördomar och är för närvarande den mest effektiva garantin för att på ett framgångsrikt sätt kuva både vita och färgade arbetare. Kampen mot denna politik måste föras från flera håll och längs olika linjer. En av de viktigaste aspekterna av denna konflikt består av att upplysa det proletära medvetandet genom att väcka känslor av mänsklig värdighet och revolutionära protester hos den amerikanska kapitalismens svarta slavar. Som jag skrev ovan kan detta arbete bara genomföras av självuppoffrande och politiskt skolade svarta revolutionärer.

Jag behöver inte nämna att arbetet inte ska föras i en anda av svart chauvinism, som i så fall bara skulle utgöra en motsvarighet till den vita chauvinismen, utan i en anda av solidaritet mellan alla utsugna utan avseende på hudfärg.

Det är svårt för mig att säga vilka sorts organisationsformer som är lämpligast för rörelsen bland svarta amerikaner, eftersom jag inte har tillräckliga informationer om de konkreta förhållandena och möjligheterna. Men organisationsformerna kommer man att hitta så fort det finns tillräckliga vilja till handling.

Med kommunistiska hälsningar, L Trotskij